

KAMIOŤĀ•KEM V AMERICE - 5

PondĀĀ-, 19 srpen 2013

Doma jsem byl pĀ™es víkend a hned v pondĀĀlí ráno jsem uĀ¾ zase stál na dvoĀ™e naší firmy. Mimochodem, z domo do práce jsem to mĀĀ 76 mil (122 km), ale po té dĀlce pĀ™es Ameriku je to vlastnĀĀ maliĀ•kost. Sešli jsme se tam tĀ™ budoucí Ā™idiĀ•i, Ā•tvrtý uĀ¾ Ā™idiĀ•ák mĀĀ, ale potĀ™ebovali jsme nĀĀkoho, kdo mĀĀĀ oficiĀlnĀĀ jet do mĀĀsta, kde jsou zkoušky. Všichni jsme byli ĀEeši, utĀĀšovali jsme se navzájem siláckými Ā™eĀmi a tĀ™ásli se pĀ™itím strachy.

KdyĀ¾ jsem pĀ™išel na Ā™adu, byl uĀ¾ ten zkoušející otrávený natolik, Ā¾e ani po mnĀĀ nechtĀĀ pĀ™ prohlídku traku, jen se tĀĀšil, jak si sedne dovnitĀ™, kde je klimatizace. NaštĀĀstí ji uĀ¾ spravili. Pak jsme vy Musím podotknout, Ā¾e to bylo poprvĀĀ v ĀĀivotĀĀ, kdy jsem s tím jel jinde neĀ¾ po dĀlnici a Ā¾e je mi stále ještĀĀ záhadou - a uĀ¾ je to devĀĀt let - jak jsem to dokázal. Motali jsme se po mĀĀstĀĀ, pak mi poruĀĀil najet na dĀlnici; tam uĀ¾ líp, to jsem umĀĀ. BohuĀ¾el jsme zase sjeli a navedl mne na jakĀsi parkovištĀĀ, nebo co to bylo. Prostor o rozloze fotbalovĀho hĀ™ištĀĀ, pokrytý udusanou hĀlninou. UdĀĀlali jsme okruh, poruĀĀil mi zastavit a povídá: "VidĀš tu tamhle? To je dok, zacouvej na vrata!" Existenci cesty jsem zapĀ™ít nemohl a tak zaĀ•alo mé první couvání v ĀĀivotĀĀ. Kdo kd couval s vleĀ•kou za svĀm autem, ví, Ā¾e je to moĀĀné, ale napoprvĀĀ obtĀĀné. Trak je ovšem trochu vĀĀšem bohuĀ¾el neznamená, Ā¾e je to snazší. NĀĀjak jsem tam nacouval, moc spokojený nebyl, ale bylo to tím, Ā¾e já ta vra vidĀĀ asi o dva metry víc nalevo, neĀ¾ on. Pak uĀ¾ jsme jeli zpĀĀt odkud jsme vyjeli a tam jsem se koneĀĀnĀĀ dozvĀĀdĀĀ, Ā¾ test udĀĀl. Já k tomu jen dodávám, Ā¾e jsem ho udĀĀl, ale PĀn BĀĀh se u toho pĀĀknĀĀ nadĀ™el. Dostal jsem místo Ā™idiĀ•áku "bumĀĀku", ten pravý Ā¾e pĀ™ijde poštou. Jeli jsme zpĀĀt do podniku, dva z nás vítĀĀznĀĀ, tĀ™etĀĀ neus ŠĀf mi ukázal na trak, se kterým jsme se Zdenkem pĀ™ijeli, v kancelĀĀ™i mi dal ĀĀislo prvního comcheck a jel jsem. Comcheck je nĀĀco jako šek, který ale ve fyzické podobĀĀ neexistuje. Je vydáván bankou, uĀ¾ nevím kterou, na základĀĀ kreditu, který si musí podnik otevĀ™it. Je to poĀĀitaĀ•em generovaná dlouhá Ā™ada ĀĀisel a písmen, ve které je zakódováno vše. VlastnĀĀĀ, není. Tam, kde já kód pĀ™edám, obvykle truckstop, opravĀĀská dílna a tak, mají mašinku, kde kód vyĀĀukají, ono se to spojí s poĀĀitaĀ•em banky, Ā™ekne jim na jakou ĀĀásku šek je, Ā¾e je vše v poĀ™ádku, a mohou Michalu Málkovi vydat peníze. Praktická vĀĀciĀ•ka, dlouho byl comcheck jediný, kdo tuhle sluĀĀbu zajišĀĀoval. Dnes uĀ¾ je bank víc, pĀ™edhĀĀjí se v nabídce niĀĀšich poplatkĀĀ a dalš Podniky, které je pouĀĀívají, uĀ¾ také neoperují s kódy i kdyĀ¾ tahle moĀĀnost stále ještĀĀ existuje, ale Ā™idiĀ• má kreditní kartu, kterou platí za naftu, za servis, pokud potĀ™ebuje a také si z ní bere peníze. Jednak na drobnĀĀ výdaje, tĀ™eba na mĀĀto a také pro sebe na útratu. Na podniku mají Ā™idiĀ•em podepsané prohlášení, které dovoluje strhnout mu bez ptání z výplaty vše, co Ā™idiĀ• pouĀĀil pro sebe, respektive na co nedonesl doklad, Ā¾e bylo pro podnik. FungĀĀ výbornĀĀ, spousta starostí s penĀĀzi na cestĀĀch odpadla. Jen kdyby byla v EvropĀĀ jednotná mĀĀna, takhle vozí Ā™idiĀ•i kamio hromady rĀĀzných penĀĀz v hotovosti. Dojel jsem, kam jsem mĀĀ, vyloĀĀil pytle se ĀĀeleznou rudou a jel do Salinas v pro zeleninu. Salinas je zelinĀĀ™ské centrum, kousek od Monterey, na jih od San Franciska. PĀĀstují tam témĀĀ™ všechnu zeleninu pro východ Ameriky, celĀĀ léto odjíĀĀdĀ dennĀĀ desĀtky trakĀĀ ze Salinas a okolí na východ. V zimĀĀ se tenhle provoz pĀ™esune do Nogales a Yumy v ArizonĀĀ, kde se pĀ™eklĀĀá zelenina z Mexika. Zastavil jsem na dvoĀ™e, došel do kancelĀĀ™e, ohlĀsil se a oni mi, jak jinak, Ā™ekli Ā¾e musím ĀĀekat: "Postav se tamhle do Ā™ady, my tĀĀ zavoláme". To "tamhle", byla Ā™ada více neĀ¾ padesĀti trakĀĀ, motory bĀĀĀící, aby mohli mít puštĀĀnou klimatizaci, protoĀ¾e je tam pĀĀkná výheĀĀ. PochopitelnĀĀ, jinak by tam nerostlo tolik zeleniny. UvnitĀ™ trakĀĀ polehĀĀjí a podĀ™im odejít nemohou, co kdyby je volali, spĀĀt taky nemohou, ze stejného dĀĀvodu. Volání pochopitelnĀĀ nebylo telefonem, mobily ještĀĀ neexistovaly, ale CB radiem, které musí mít kaĀĀdĀ zapnutĀĀ a poslouchat. PĀ™i tom nikdo neví, kdy ho budou volat a nedá se to ani odhadnout podle poĀ™adĀĀ, v jakĀm pĀ™ijeli. Já jsem CB radio nemĀĀ, ale dovolili mi sedĀĀt na laviĀ•ce venku pĀ™ed kancelĀĀ™í, Ā¾e mnĀĀ tedy zavolají ze dveĀ™í. SedĀĀl jsem na laviĀ•ce, taky trochu chodil kolem a hlĀĀ obhlĀĀel, co a jak dĀĀlají druzí Ā™idiĀ•i, kdyĀ¾ je zavolají. Strašili mnĀĀ pĀ™ed odjezdem, Ā¾e kdyĀ¾ budu ve sklac mnĀĀ taky mohou vyhodit. Bylo poledne, pak se s veĀ•erem koneĀĀnĀĀ ochladilo, noc byla vlahá a ráno kolem tĀ™etĀĀ koneĀĀnĀĀ zavolali...

MICHAL MÁLEK